

Народився 11 листопада 1934 р. у с. Січачь Пучезького району Іванівської області (Росія) у сім'ї провідного спеціаліста нафтогазової промисловості.

Після закінчення в 1957 р. МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна Станіслав Миколайович почав працювати на нафтопромислах України. Пройшов шлях помічника майстра із видобування нафти, старшого інженера, головного інженера НПУ «Радченкове» (1960–1964). За період діяльності в цьому управлінні він брав безпосередню участь в освоєнні нових нафтових родовищ Полтавщини: Сагайдацького, Зачепилівського, Глинсько-Розбишівського, Радченківського та ін.

У 1964 р. С. М. Горєва призначили на посаду головного інженера Управління газової і нафтової промисловості Харківського раднаргоспу, а після ліквідації раднаргоспів — начальником відділу видобутку нафти і газу Управління нафтовидобувної промисловості при Раді Міністрів УРСР (м. Київ). У цей період він багато уваги приділяв питанням нарощування видобутку газу на Шебелинському ГКР, уведенню в розробку Кегичівського ГКР, а також розширенню бурових робіт і збільшенню видобутку нафти на Долинському та інших нафтових родовищах, запровадженню нової техніки і технології під час розробки нафтових та газових родовищ.

Упродовж 1968–1973 рр. він був завідувачем сектору нафтової та газової промисловості ЦК КП(б)У, а з 1973 р. — генеральним директором виробничого об'єднання «Укрнафта».

В умовах природного виснаження діючих нафтових родовищ Станіслав Горєв приділяв багато уваги не тільки введенню в експлуатацію нових потужностей, а й запровадженню вторинних методів розробки родовищ шляхом

Горєв Станіслав Миколайович

Гірничий інженер, фахівець нафтогазовидобувної промисловості, управлінець

заводнення, використання термічних та інших методів інтенсифікації припливу нафти, що дозволило істотно зменшити темпи падіння її видобутку в країні.

Він долучався до організації бурових робіт та промислової експлуатації нафтових родовищ Західного Сибіру. Під керівництвом і за безпосередньою участю С. М. Горєва понад 900 працівників об'єднання «Укрнафта» брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Протягом 1995–2001 рр. він обіймав посаду радника голови правління ВАТ «Укрнафта».

За вагомий внесок у розвиток нафтогазової промисловості Станіслав Миколайович нагороджений багатьма орденами і медалями СРСР та України. Серед них — орден Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», Дружби народів, ювілейна медаль «За доблесну працю», медаль «Ветеран праці».

Помер 22 липня 2001 р.

Народився 30 вересня 1926 р. у с. Гребінки Гребінківського району Київської області. Після служби в армії з 1947 р. працював робітником, закінчив вечірню школу. В 1960 р. здобув вищу освіту у Київському інженерно-будівельному інституті.

Трудову діяльність у газовій галузі К. В. Горля розпочав у 1949 р. на посаді майстра управління газового господарства м. Києва. Тут пройшов шлях до начальника виробничо-технічного відділу.

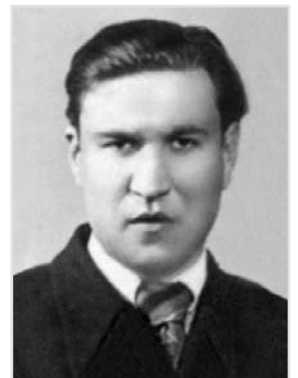
У 1968 р. Карл Володимирович був призначений на посаду заступника начальника Головазу Міністерства комунального господарства УРСР, а в 1975 р. після реорганізації Головазу — головного інженера Республіканського об'єднання «Укргаз» Міністерства житлово-комунального господарства. Протягом 1980–1985 рр. він працював начальником Київського міжрайонного виробничого управління газового господарства ВО «Київоблгаз».

К. В. Горля зробив вагомий внесок у створення нормативної бази з будівництва та експлуатації об'єктів систем газопостачання населених пунктів, підготовки кадрів, активізації розвитку газифікації республіки. З 1969 до 1980 р. протяжність розподільних газопроводів збільшилася майже у 2,5 рази, а кількість газифікованих квартир — утричі. За рівнем газифікації Україна посіла одне з перших місць серед інших республік колишнього СРСР.

Карл Володимирович приділяв велику увагу безпеці й ефективній експлуатації об'єктів газозабезпечення. За його участю реалізовано низку заходів, спрямованих на підвищення якості будівництва та захист сталевих газопроводів від електрохімічної корозії. Були створені і введені в експлуатацію

Горля Карл Володимирович

Інженер із теплогазопостачання і вентиляції, фахівець у сфері газопостачання, управлінець

високоєфективні регулятори тиску газу для газорегуляторних пунктів, завдяки чому припинено постійний цілодобовий нагляд за їх функціонуванням, який здійснювали оператори. Також запроваджено технологію нагляду методом періодичного обслуговування, реалізовано низку заходів, які унеможливають загазовування будівель при пошкодженні підземних газопроводів; спеціалізовані підприємства, що входили до складу Республіканського об'єднання «Укргаз», почали здійснювати технічне обслуговування усіх об'єктів соціальної сфери в містах і селах України.

Ці та інші заходи дали можливість підвищити ефективність функціонування систем газопостачання населених пунктів і безпеку газопостачання.

Карл Володимирович нагороджений медаллю «За доблесну працю», грамотами Міністерства газової промисловості.

Помер 16 лютого 1996 р.